Ч. 126 Середа 8 (20) червня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої" і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

До ситуациї.

Справа марокканьска, котра в теперішній порі здавала ся бути найнебезпечнїйшою для загального положеня політичного в Европі, на разї залагоджена. З Танґеру доносять, що молодого султана марокканьского Абдул-Азіса узнали султаном не лиш всї єго братя, але також і марокканьскі власти та репрезентанти держав европейских. В самім Танґері проголошено єго торжественно султаном. Не знати ще однакож, чи він зложив вже присягу в другій столици краю, у Фесї, в мечети сьвятого Едри; а то єсть річ важна, яке становище займе ся друга столиця. Але все-таки на разї справа марокканьска була би тим залагоджена.

Декотрі французскі часописи однакож не дивлять ся дуже рожево на сю справу. Journ. des Débats доказує н. пр., що справа марокканьска притихла тепер лиш на око. В Марокку бувало так завсїгди, що коли держави европейскі признали якого султана, то в краю був на разї спокій, але відтак вибухали революциї. Здає ся, що й тепер буде так само. Своякі теперішного султана готові викликати ворохобню і тепер они певно лагодять ся до неї. Найважнїйшу ролю грає між ними стрий султана Мулей-ель-Амін, котрий має великий вплив в краю і межи войском. Другий стрий Мулей Решид, не виступає вправдї з претенсиями до корони, але він має великий вплив яко каліф султана в Тафілеті. Найнебезпечнїйшим однакож для молодого султана буде єго найстарший брат Мулей Могамед. Він має бути дуже енерґічним і відважним чоловіком та жие у великій дружбі з марокканьским міністром війни. Зачувати тепер, що він збирає в полудневих сторонах краю войско, з котрим хоче виступити против свого брата. Може дуже легко бути, що незадовго почуємо знову вісти про якусь ворохобню в Марокку, але на разї там тихо а держави европейскі не мають великої охоти мішати ся до сеї справи. Анї Франция, анї Іспанія не хотять забирати сего краю, лиш старають ся не допустити до того, щоби єго забрала Анґлія.

Але до справи марокканьскої вмішала ся тепер також і Італія та характеристичне, що лиш сам репрезентант сеї держави не хотів признати Абдул-Азіса султаном Марокко. Італія видко думає переводити супротив Марокка якусь свою окрему політику. Факт сей однакож не подає ще нїякої обави. Внутрішне положенє в Італії єсть того рода, що она не буде могла ще довший час рушити ся і мусить насамперед залагодити свої внутрішні справи, котрі, як показує послїдний замах на президента міністрів Кріспіого, суть ще не полагоджені. Коли Кріспі їхав в суботу пополудни на засїданє до палати послів, стрілив до него якийсь молодий мужчина з револьверу, але не поцїлив єго. Поліціянт, що надбіг в тій хвили, вдарив злочинця по голові так сильно, що той упав на землю і пустив револьвер. Єго зараз арештовано. Показало ся, що єсть то караний вже кілька разів анархіст Леґа. Вість о сїм замаху зробила дуже прикре враженє в цілій Італії а Riforma, орґан Кріспіого так характеризує теперішне положенє в Италїи. Шукаючи причин замаху — каже згадана ґазета — приходить ся до переконаня, що Італія нездужає морально. Трибуна парляментарна, катедри, віча народні, що більше, навіть саля судова бувають надуживані і стоять в службі підбурюючої аґітациї, котра отуманює людий і заражує. В масах пробивають ся лиш безмежні пристрасти. Верховодячі кляси потапають в смертоноснім скептицизмі, а монархісти не побоюють ся входити в союзи з другими державами. Нїчо дивного, що настав хаос. Італія сильно нездужає. Замах єсть лиш початком далеко сумнїйших наслїдків, скоро лиш злому тепер не зарадить ся.

Так отже на разї справи африканьскі позістали би поки що без ширшого впливу на стан політики в Европі. Навіть угода Анґлії з Конґом в справі „посесий" суданьских бодай на разї притихла і пішла на дорогу дипльоматичну. В самій Европі нема на разї таких справ, котрі могли би викликати якийсь поважний заколот. Найбільше небезпечна для Европи справа болгарска змінила ся по уступленю Стамболова так несподївано, що майже хоче ся вірити в то, що Болгария готова ще помирити ся з Росиєю. Вправдї в самій Болгариї не видко ще охоти до того, бо там стоять все ще на чолї правительства непримиримі противники Росиї, але за то в самій Росиї пробиває ся досить значна прихильність для Болгариї. Праса росийска розбирає нинї вже на правду справу помиреня Росиї з Болгариєю, а нагоду до того дало їй помиренє кн. Фердинанда з митрополитом Климентієм і синодом болгарскмм. Праса росийска висказує тепер майже однодушно погляд, що уступленє Стамболова не позістане мабуть без впливу і на росийско-болгарскі відносини.

В Сербії остаєсь все ще по давному, а з

---

9)

Матій Сандорф.

(Повість Юлія Верна).

(Дальше).

Межи двома вікнами, що виходили на улицю, стояв столичок до писаня, а любитель старих меблїв був би зрадував ся єго старосьвітскою формою. Спущені боки не дозваляли заглянути, що там в нїм в середині.

Сарканій мав перший раз нагоду перешукати сей мебель, а він був як раз тим чоловіком, що не перепускає нагоди марно. Щоби перешукати всї шуфляди, потребував лиш силою підоймити боки. Він і зробив так за помочею витрихів так, що на замку анї слїду не лишило ся.

В четвертій шуфлядї, котру Сарканій перевернув з гори аж до споду, знайшов він межи паперами, що були єму зовсїм непригожі, якусь правильно подіравлену карту, котра зараз звернула єго увагу.

— Ось і решітка! — подумав він собі. Тай не ошибнув ся.

Зразу хотів її взяти, але відтак надумав ся і прийшло єму на гадку, що коли-б карта десь щезла, то викликало би то підозрінє ґрафа Затмара, скоро би він то оглянув.

— Дуже добре — сказав він сам до себе.— Міг я зробити собі відпис з депеші, то можу зробити і відбитку з решітки; Торонталь і я можемо відтак читати карточку, коли нам схоче ся.

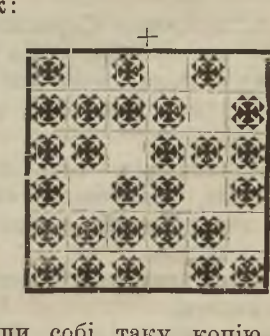
Решітка складала ся з простого шість центіметрів довгого, грубого паперу або картону і була поділена на 36 рівних чотирокутників, з котрих кождий був може на центіметер великий. З тих отже 36 чотирокутників, уложених на шести простовисних, а шести поземних лїніях, були 27 цїлих, а в девять місцях були дїрки, значить ся, картон був на місци прочих чотирокутників девять разів вирізаний.

Сарканій мусїв мати передовсїм насамперед точну величину решітки, а відтак: положенє девятьох порожних квадратів.

Величину визначив він собі в той спосіб, що поставив собі картоник на білий папір і повів оліввцем по нїм доокола картоника. При тім і не забув зазначити то місце, де був зроблений чорнилом малий хрестик, котрий видко, означував горішний крайчик решітки.

Поділ квадратів визначив він на тім самім папери в той спосіб, що означив точно шпилькою порожні квадратики — на першій лїнії квадрати 2, 4, 6-ий; на другій лїнії один квадрат на пятім місци, на третій так само на третім місци; на четвертій квадрати 2 і 5-ий; на пятій на шестім місци, а на шестій на четвертім місци.

Слїдуюча фіґура представляє нам вірну копію решітки*), з котрої Сарканій в спілцї з банкіром Сїласем Торонталем мали зробити незадовго так погубний ужиток. Кілька хвиль вистало першому з них, щоби зробити ось такий рисунок:



Зробивши собі таку копію решітки, був Сарканій вже певний, що буде міг відчитати карточку, котрої відпис дав Торонталеви. Сховав отже решітку знову межи папери, під котрими лежала, вийшов з комнати, а відтак і з дому Затмара та пустив ся чим скорше до готелю.

В чверть години опісля побачив єго Ціроне, як він з виразом тріумфу на лици увійшов до хати. Ціроне не міг вже витримати і відозвав ся голосно до него:

— Гей, товаришу, а то що стало ся? Стережи ся! Ти умієш лїпше укрити свою неудачу як радість, а то можна дуже легко зрадити ся, коли так робить ся.

— От мовчи лїпше, Ціроне — сказав Сарканій — не тратьмо часу, а берім ся до дїла!

— Таки ще перед вечерою?

— А вже-ж!

*) На сїм рисунку представляють білі квадрати вирізані місця в решітцї.

того, що король Александер вибирає ся в подорож до Константинополя, можна вносити, що послідні зміни в сім краю не лишили по собі небезпечних наслідків та що партия радикальна нині дійстно розбита і не спосібна до якоїсь небезпечної акциї. Всюди отже позістає ситуация політична незмінена, а такі справи, як н. пр. митовий конфлікт межи Франциєю а Австро-Угорщиною, не в силї викликати якогось небезпечного заколоту.

Перегляд політичний.

Віденьска ґазета урядова оголосила кілька законів, ухвалених Радою державною, котрі одержали Найв. санкцию, межи иншими о зміні податку чиншового, о речинцях виплати і пільгах кредитових належитостий і товариств задаткових.

Постійна комисия податкова закінчила вчера свої працї і відрочила ся аж до вересня. Референтом для предложень дотикаючих податку особового і доходового вибрано пос. Бера, для податку зарібкового — пос. Діпавлього, а для товариств акцийних і податку рентового — пос. Д. Абрагамовича. П. Мінїстер фінансів дякуючи комисиї за еї дїяльність, зазначив, що лиш дорогою компромісів можна в такім парляментї, як австрийский, доводити до ухвал великі закони; комисия вибрала ту дорогу, а єсть надія, що тою самою дорогою піде і парлямент.

Росийский мінїстер-резидент Ізвольский, вручив вчера в полудне Папі свої увірительні письма. Авдієнция у Папи тревала 50 мінут. По авдієнциї був Ізвольский у секретаря кард. Рамполї.

З Вашінґтону доносять, що там викрито великій заговір, котрий мав на цїли висадити у воздух парлямент Сполучених держав.

Новинки.

Львів дня 19 червня.

— **Є. ц. і к. Висовість Найдостойнїйший Архікн. Альбрехт** виїхав в недїлю рано о 4 год. в дальшу подорож інспекцийну до Тернополя. Разом з Найдост. Архікнязем поїхав і Є. Ексц. спільний мінїстер війни ґен. Кріґгамер, котрий о тій порі приїхав був до Львова.

— **Є. ц. і к. Висовість Найдостойнїйший Архікн. Райнер**, ґен. інспектор краєвої оборони прибув в суботу до Львова і ще того дня був incognito на Виставі. В недїлю був Найдост. Архікнязь другий раз на Виставі, а відтак о 2 год. пополудни виїхав в дальшу подорож інспекцийну.

— **Є. Ексц. п. Мінїстер рільництва** ґр. Фалькенгайн переїхав оногди через Львів до Станїславова на інспекцию дібр державних в Надвірній.

— **Кн. Кардинал Альбін Дунаєвский**, епіскоп краківский, помер вчера 18 с. м. о 1 год. в полудне, переживши 77 літ. Покійник родив ся в Станїславові 1817 р.

— **Іменованя.** Микола Стецьків іменований канцелїстом до веденя книг ґрунтових при пов. суді в Лїшках. — Старшими контрольорами при почтї у Львові іменовані Кароль Мишкевич, Франц Гіольский і Мартин Кравчик.

— **Перенесеня.** Асистенти почтові: Іван Квятовский перенесений з Підволочиск до Дембицї, а Тадей Стебельский з Дембицї до Підволочиск.

— **Нещасні пригоди.** В Стрільчу в городеньскім повітї млиньске колесо забило на смерть Івана Кирика, 18-лїтного помічника мельницкого.— В Будах в решівскім пов. одна селянка, хора на пропасницю, хотіла добре загріти ся на печи і загоріла на смерть разом з дитиною. — Мошко Гохберґ з Мужилович і Давид Пфлек з Молошковин, оба торговці яєць, посварили ся на дорозї. Гохберґ так розлютив ся на свого одновірця, що ножем вдарив его в черево, і Пфлек помер на другий день. — В Краснім в решівскім пов. заснув парібок на кони з поводами в руках, а кінь пас ся. Параз сполошив ся, скочив і став скоро бігти. Парібок впав з коня і розбив ся на смерть по дорозї. — В Буховичах в мостискім пов. втопив ся в потоцї 6-лїтний син селянина Мик. Макара. — Такою самою смертию померла в Куткові в золочівскім пов. незнана 20-лїтна дївчина, котру мабуть у водї напала слабість падачка. — В Новій горі на Мазурах убив брат брата з пімсти; оба були пачкарями. — В Радочи забив грім 20-лїтного парібка, коли заганяв підчас бурі худобу до стайнї. — В Копичинцях засипала і задушила глина Маґду Стодолу; другого засипаного парібка відратовано. — В Остапю в скалатскім пов. втопив ся в керници 40-лїтний Іван Рогальский, котрий мав слабість падачку.

— **З любови.** З Мостів великих в жовківскім пов. пишуть нам. Римар 7-ого полку уланів Іван Ґотфрід застрілив Анну Рибицку, а потім сам себе позбавив житя. Причиною до сего незвичайного злочину були любовні зносини Ґотфріда з Рибицкою. Ґотфрід хотів женити ся з Анною, але мати еї не пристала на то і навіть заказала Ґотфрідови бувати в еї домі. В ночи дня 10 червня с. р. Ґотфрід зайшов тихцем в хату Рибицких, де мати Рибицка і донька вже спали. Ґотфрід стрілив Аннї в голову і забив еї на місци, а сам кулею в груди відобрав собі також житє.

— **Повени.** В західній Галичинї повиливали ріки і наробили вже значної шкоди. Висла залила пять сіл. Сола під Кобірницями забрала міст, а Скава під Вадовицями перервала міст на зелїзници і провізоричний міст на гостинци; на передмістях Вадовиць стоїт богато домів і огородів під водою. Над Рабою стоїть також богато ґрунтів під водою. На Дунайци стоїть вода дуже високо. Коло Нового Санча стоять села, положені в долинї, під водою. Межи Закопаним а Новим Торгом і Щавницею комунікация перервана. З Ярослава доносять, що Сян залив головно сторони положені на правім березї ріки. В декотрих місцевостях розлила ся вода на півтора до двох кільометрів широко. — На лїнії Львів-Жовків підмила недїльна туча насип зелїзничий межи Бруховичами а Зашковом, в наслїдок чого здержано рух поїздів на сїй лїнії.

Господарство промисл і торговля

Мякуни яко пожива.

Мякунами називаємо такі звірятка, котрі, як то каже вже сама назва, суть мягкими, зна-

---

Сказавши то, взяв Сарканїй куспик тонкого картону, викраяв собі з него такий кусник, як була решітка, зробив і хрестик там, де він повинен був бути, а відтак при помочи лінії поділив его на 36 квадратиків.

З тих 36 квадратиків зазначив він собі девять тих, що були на тім самім місци, як і на Затмаровій решітцї, та вирізав їх ножиком так, що крізь них видко було букви, коли сю решітку поставило ся на письмо.

Ціроне сидів против Сарканього і дивив ся з цікавостию, що він робить. Ся робота інтересувала єго тим більше, коли він вповні зрозумів той спосіб, якого ужито до сего тайного письма.

— Отсе славна річ, отсе нам поможе. Коли собі подумаю, що кождий такий порожний квадратик варт. Хоч би й мілїон....

— Навіть і більше.

Сарканїй злагодив собі решітку, встав і сховав еї до кишенї.

— Завтра досьвіта піду до Торонталя.

— А гляди на его касу!

— Хоч він і має карточку, то у мене ключ до неї.

— А тепер він хоч-не-хоч буде мусів піддати ся.

— Таки піддасть ся.

— Можемо тепер іти на вечеру?

— Ходім!

Ціроне, що мав завсїгди добрий апетит, заїдав і тепер дуже смачно.

На другий день, 1. червня, зайшов Сарканїй о осьмій годинї до банку, а Сіляс Торонталь, казав его зараз просити до себе.

— Ось вам і ключ — сказав Сарканїй та показав картоник, котрий вечером перед тим був собі нрилагодив. Банкір взяв его до рук, оглянув та покивав недовірчиво головою.

— Все-таки можемо спробовати — сказав Сарканїй.

— То спробуймо!

Сіляс Торонталь виймив карточку із шуфлядки та поставив еї на бюрко.

Як звістно, було на карточцї написано 18 незрозумілих слів, з котрих кожде складало ся із шести букв. Було ясно, як на долони, що кожда з тих букв відповідала одному квадратикови в решітцї, все одно, чи він був вирізаний, чи нї. Можна отже було вже з гори знати, що треба було при помочи ключа відчитувати перших шість слів, котрі складали ся із 36 букв. І в самім дїлї — а то можна було легко зміркувати — ті вирізані квадратики були так зручно підобрані, що крізь них було видко по черзї всї букви аж тогди, коли решіткою обернуло ся чотири рази, що раз в инший бік, а як то було, то зараз побачимо; пригадаймо собі лиш ті слова, що були виписані на шифрованій карточцї. Там було 18 слів, уложених в трох рядках, а в кождім по шість слів, ось так:

ihnalz	zaemen	ruiopn
arnuro	trvree	mtqssl
odxhnp	estlev	eeuart
aeeeil	ennios	noupvg
spesdr	erssur	ouitse
eedgnc	toeedt	artuee

Треба було відчитати насамперед тих шість слів, що в першім рядку. Сарканїй виписав їх длятого на куснику паперу так, що кожда буква припадала під один квадратик решітки, а букви були длятого так розложені:

i h n a l z
a r n u r o
o d x h u p
a e e e i l
s p e s d r
e e d g n c

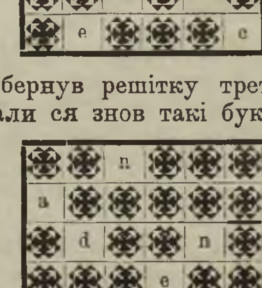
На ті букви поклав він відтак решітку, так, що она була обернена до гори тим боком, котрий був означений хрестиком. Решітка закрила тогди 27 букв а кріз вирізані в нїй квадратики виглядали слїдуючі букви:



Сарканїй обернув відтак решітку другий раз, хрестиком на правий бік, а тогди показались крізь вирізані квадратики отсї букви:



Коли обернув решітку третий раз, в долину, показали ся знов такі букви:



чить ся, не мають в собі ніяких костий, анї тїло їх не єсть так збудоване, щоби мало якісь члени н. пр. ноги, а так само не видко на них, щоби голова їх вiддїляла ся виразно від тулова. Коли-ж скажемо, що до мякунів належать н. пр. слимаки, то вже кождий буде добре знати, як то більше-менше виглядають мякуни. Правда, декотрі з тих мякунів мають на собі тверду шкаралупу; але та шкаралупа єсть мертва, єсть зроблена з вапна, котре звірятко з себе поволи випускає і будує собі свій домок, котрий всюди носить з собою; оно може з тої шкаралупки висунути ся і назад в ню залїзти. Та шкаралупка може часом викришити ся, а звірятко назад єї залїпить, забудує. Але не лише слимаки належать до мякунів. У водї, в ріках і ставах знаходимо іншого рода мякунів. У нас н. пр. жиють у водах загально звістні черепанї або скальки (ся назва взята мабуть від того, що твердою а по краях острою шкаралупою можна собі иногді ногу заскалити), котрі сидять в двох подовгастих, твердих шкаралупках, котрі отвирають ся і замикають ся, мов дві жменї стулені разом. Але не всї мякуни мають на собі тверду шкаралупу; суть і такі, котрі єї зовсім не мають. Звістно преці загально, що у нас суть і такі слимаки, котрі зовсім не мають ніякої шкаралупи на собі. Їх називаємо просто слимаками; суть то великі шкідники в полях і огородах. Того же слимака, що має на собі тверду шкаралупу, особливо того великого, з білою шкаралупою називають у нас загально „равликом". Тому слимакови приспівують звичайно дїти: Равлик-Павлик! вистав роги, на пироги; тобі два, менї два, поділїм ся обидва. Слимаки мають, як звістно чотири ріжки, з котрих на однім парі суть очи.

Таких мякунів єсть велике множество на сьвіті і доси начислено більше як 14 тисячів родів всїляких мякунів. Многі з них служать людем за добру і здорову поживу. А що найбільше мякунів жиє в мори, то й найбільше їсть ся морских мякунів. Із сих морских мякунів найбільше звістна устриця, котру їдять люди яко великий присмак і котру розсилають з приморских сторін по цїлім сьвітї. Устриції годують на то умисно, продають дорого і они становлять важний артикул торговельний, з котрого жиють тисячі людий.

Але суть і у нас такі мякуни, котрими люди можуть дуже добре живити ся, а навіть і живлять ся ними; они заступають їм по части мясо. До таких мякунів належить у нас передовсїм т. зв. черепаня або скалька. Єсть то мякун, котрий жиє у нас скрізь по ріках і ставах та доходить до значної величини. Та скалька складає ся з двох шкаралуп, що замикають ся і отвирають ся мов два вічка сполучені собою завісами. В них жиє мясисте звіря, котре отвирає шкаралупи, висуває з них мясисту, грубу часть тїла, звану підошвою, жовтої барви і лазить нею на днї води. Вода переплиає через отверті шкаралупи, і наносить туди богато дрібненьких звіряток водних, а скалька ловить їх і живить ся ними. Єсть то отже зовсїм чисте звіря, нешкідливе здоровлю а дуже догідне на поживу. На Поділю, особливо над Серетом коло Улашковець та над Збручем стали люди живити ся скальками мабуть головно від 1866 р., коли був голод. Але так само їдять люди скальки і в Бережанщині, коло Шкла і Яворова. Жінки і дїти ходять особливо на весну з коновками по водї та збирають скальки. Дома відважують шкаралупи ножем, виймають з них звірятко, очищують, т. є. виймають внутренности, а відтак варять з закришкою (з цибулею, петрушкою і перцем) юшку. В иньших сторонах варять скальку в чистій водї без соли, а коли вода кілька разів закипить, виймають скальки і смажать на маслї або на олїю. Коло Улашковець посипиють смажені скальки ще й тертою булкою. Юшка із скальок, зварена з закришкою, коли єї відповідно посолити та додати ще трошки кмену та круп ячмінних, єсть дуже смачна і поживна.

(Конець буде.)

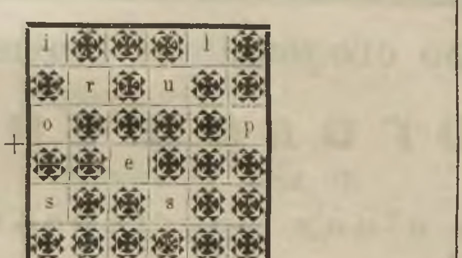
— Величезного щупака, що важив 20 кільо і був більше як півтора метра довгий, зловив один властитель гостинниці в Дальгавзен над рікою Рур у Вестфалії в Німеччинї. Щупак той мав причіплену мідяним дротиком до хвоста бляшку, на котрій були вписані отсї стишки:

Рибко, рибко, де будеш за рік?
Хто тебе зловить,
Нехай промовить,
Нехай дасть знати
До міста Веттер
Над ріку Рур,
Де жиє Петер,
Що зве ся Шур.

Веттер над Рурою 1859.

Майже 35 лїт пережив сей щупак щасливо та переїв за той час не мало всїлякої риби, аж прийшов і єму також конець: їв він та зїли й єго.

Сіляса Торонталя і Сарканього лиш то дуже дивувало, що слова, які з тої зміни решітки виходили, були зовсім незрозумілі. Они гадали, що будуть могли вже відразу відчитати, обертаючи решітку раз-по-раз, а то показало ся, що нові слова так само незрозумілі, як і шифрована карточка. За четвертим оберненем решітки, хрестиком на ліво, показались такі букви:



Анї слїду якогось зрозуміня, та сама неясність! Слова, які вийшли з того обертаня решітки, були такі:

hazrxeirg
nohalcdec
nadnepedn
ilruopess

а то не значило зовсім нїчого.

Сарканій аж вже не знав, що собі робити, такий став лютий. Банкір кивав лиш головою і відозвав ся:

— Видко, що то не той спосіб, якого уживали заговірники до своєї переписки.

Сарканій кинув ся на то і сказав:
— Читаймо ще дальше!
— То читаймо! — відозвав ся банкір.

Сарканій, успокоївшись трохи, взяв ся відчитувати в той сам спосіб другий рядок слів. Чотири рази прикладав решітки до них, а все обертав єї иншим боком, аж наконець вийшли з того так само незрозумілі чотири слова:

amnetnore
velessuot
etseirted
zerrevnes

Сарканій кинув решіткою об стіл і став клясти, як який моряк. Сіляс Торонталь противно — був зовсім спокійний. Він від самого початку розбирав ті слова і думав над ними.

— Чорт би взяв ту решітку і тих, що єї видумали! — крикнук Сарканій і схопив ся.

— Але-ж сядьте собі! — сказав Сіляс Торонталь.

— Що, я маю сїдати?

— Сїдайте та читайте дальше.

Сарканій видивив ся на Торонталя. Сів відтак, взяв знову ключ до рук, прикладав єго до послїдних шести слів на карточцї, та дочитав ся ось чого:

uonsuoveu
qlangisre
imerpuate
rptsetuot

Із сих слів був він так само мудрий, як і з попередних. Так вже був лютий, що хотїв подерти карточку, але Сіляс Торонталь здержав єго.

— Успокійтесь! — сказав до него.

— Ба, ще що! — крикнув Сарканій. — А що-ж менї прийде із тих загадочних слів?

— пишіть їх одно по другім! — відповів банкір спокійно.

— Та на що?

— Побачимо на що!

(Дальше буде).

Телєґрами.

Будапешт 19 червня. Палата послів ухвалила значною більшостию угоду торговельну з Росиєю.

Будапешт 19 червня. Послїдні градові тучі наробили в кількох комітатах значні шкоди. В наслїдок великих злив настала в многих сторонах велика повінь.

Оппава 19 червня. Вода в сторонах навіщених повению опадає. З людий нїхто не згинув. Залитим водою доставляють поживи човнами.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволичиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	.7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білєти полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Віднї (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зізваляють, можна такаже засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

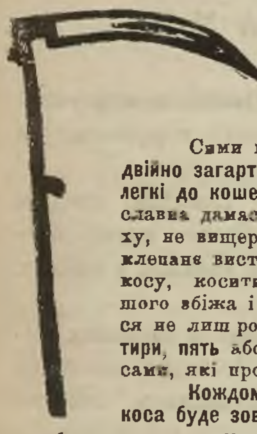
Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

— **У Львові** виходять ті лїтературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо лїтературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда**, місячник політики, науки і письменства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник лїтератури, історії і фолькльору; 60 аркушів друку 5 зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

Надіслане.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

Л. І. Патрах в Стрию
в Галичині



Коси з маркою січкарня
в англійскої срібної стали (Silver-Steel)

Сими косами надзвичайно легко косити. **Они подвійно загартовані ріжуть остро, остають ся довго острими легкі до кошеня і такі гнучкі,** як найлучша, на весь сьвіт славна дамаспенска сталь. Они перетинають зелїзну бляху, не вищербуючи ся і лиш дуже мало нищать ся. Одно клепане вистарчує на кілька днів. А виостривши раз таку косу, косити можна нею **120 до 150 кроків** і найгустїйшого збіжа і найтвердшої гірскої трави, чим ощадить ся не лиш робочий час, но і плата за кошене, і то о **чотири, пять** або **шість** разів в порівнаню в звичайними косами, які продають ся торговцями.

Кождому, хто купить мою косу, заручаю, що кожда коса буде зовсім така, як тут описано. Єсли коса не буде так добре косити, як я обіцюю, то в противнім разі перемінюю косу 5—6 р

Мої коси суть так за широкі, які потрібні в нашім краю і так за довгі, яких хто потребує, і то по слїдуючій цїнї.

Довг. цїл к.	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	цтм.
Цїна 1 кос.	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	зр.
На 5 клг. іде	14	13	11	10	9	8	8	7	6	6	5	5	кос

Мармуровий камінь до остреня коси.

Довгота стм.	18	21	22	25	в кінци звичайні брусики мармор.
Цїна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Бабка з молотком 1 злр. 20 кр.

Посилка найблившою почтою лише **за готівку або посліплатою**.

Пересторога перед обманцями! Сего року, 1894, зголосило ся в Галичинї много фирм, що розсилають тандитні коси і друкують фалшовані похвальні листи в циркулярах, котрі розсилають. В цїлім циркуляри анї одного слова правди! Хотять когось ошукати. Поважані Панове, не дайте ошукувати ся! Як найбільше упевнене даю, що ґваранцию таку як я даю, не дас жадна инша фирма — бо я нехочу нікого ошукати. Правдиві коси лиш ті, на котрих вибита фирма **L. J. Patrach в Стрию.**

При замовленю найменше 10 кіс приймає на себе половину посилки, а при замовленю 20 кіс цїлу. 29

При десятьох косах даю 11ту і один брусик — при 30, 4 коси 4 брусики дармо.

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і спродає

всякі ефекти і монети

по курсі деннім найдокладнїйшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}$% листи гіпотечні	4% пожичку пропінаційну галицку
5% листи гіпотечні преміовані	5% „ „ буковиньску
5% листи гіпотечні без премиї	$4\frac{1}{2}$% пожичку угорскої желїзної дороги державної
$4\frac{1}{2}$% листи Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{2}$% пожичку пропінаційну угорску
$4\frac{1}{2}$% листи Банку краєвого	
$4\frac{1}{2}$% пожичку краєву галицку	

4% угорскі Облигациї индемнізаційні,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цінах найкористнїйших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцев лишень за відтрученєм коштів.

До ефектів, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 40

С. Спітцер у Віднм
поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель
у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Віденьскі льоси по 1 короні | Тягнене вже 12 липня

5 головних виграних по 10.000 корон

60 Льоси поручають:

М. Йонаш, Кіц і Штофф, Шелленберґ і Крайзер.

На час вистави
значно знижені цїни
колдри
по 3·50, 4, 5, 6, 7, 8 до 14 злр.

Колдри атласові
по 12·50 15, 18, 20 злр. і висше.

Колдри на овечій вовні
без конкуренциї найдешевше
поручає

Иосиф Шустер
Львів,
ул. Коперніка ч. **7.** 43

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА
у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники
по цїнах оригінальних.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-у“

може лише се бюро анонси приймати.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.